

drig kunne drømme om efterfølgende at referere fra et lukket ministermøde, når vi nu ved, at minister efter minister den ene dag efter den anden ringer, mailer, skriver til Danmarks Radio. Det påvirker naturligvis. Det er jo det, der er hele formålet. Hvorfor skulle man ellers gøre det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jo, men hvis nu f.eks. Danmarks Radio eller et andet medie viderebringer faktisk forkerte oplysninger, så må jeg spørge: Har en minister så ikke ret og måske oven i købet pligt til at forsøge at rette de faktuelle oplysninger? Det tror jeg de fleste ville sige var meget naturligt. Så retter man henvendelse for at få korrigeret oplysningen. Men det er jo op til redaktionen at beslutte, om den vil gøre det. Altså, den redaktionelle ledelse må jo selv finde ud af, om den så vil rette sig efter det.

Jeg kan forstå, at der altså også i fortiden er rettet henvendelse, oven i købet direkte, til de redaktionelle ledelser om ministres syn på dækningen af dette eller hint. For så vidt angår kulturministerens mail, er den altså ikke rettet til redaktionen i Danmarks Radio, men til bestyrelsesformanden, og det er da meget naturligt, at en kulturminister har en dialog med en bestyrelsesformand.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 14.45

Spm. nr. S 3594

8) Til statsministeren af:

Ole Sohn (SF):

»Hvilke konsekvenser vil statsministeren drage af, at Folketinget er blevet vildledt, jf. svar på spørgsmålene nr. S 2444, S2 683, S 2690 og S 3045?«

Ole Sohn (SF):

Man kunne næsten forledes til på baggrund af debatten at sige, at det måske er en smule nytteløst at forestille sig, at statsministeren skulle drage nogle konsekvenser af, at Folketinget er blevet vildledt, i og med at statsministeren i den grad forsøger at tale uden om det, som er blevet offentligt kendt, at man på ministermøder har drøftet, hvordan man kunne påvirke Danmarks Radio, og hvordan man har gjort det over for bestyrelsesformanden, og – som statsministeren i henhold til mit tidligere spørgsmål ikke har forstået – at ministre og ledende embedsmænd i

statsministerens regering løbende kontakter redaktionelle medarbejdere, redaktionelle ledere med henblik på at påvirke dem i bestemte retninger med hensyn til, hvad der bliver sendt, og hvad der ikke skal sendes.

Derfor er det måske lidt naivt at tro, at statsministeren drager konsekvenser af det holdningsskifte, der er sket, jævnfør mit tidligere spørgsmål om, hvad der var statsministerens holdning under Muhammedkrisen, og hvordan det nu er en helt anden tone, der bruges, når det gælder Danmarks Radio.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg mener ikke, der er nogen baggrund for at drage såkaldte konsekvenser af en sag, som ikke er nogen sag. Og lad mig gentage, at det aldrig nogen sinde har været regeringens hensigt hverken at true eller presse Danmarks Radio eller noget andet medie.

Men selvfølgelig har ministre så vel som andre politikere og som alle andre i det danske samfund lov til at give udtryk for deres mening om nyhedsdækningen. Kulturministeren har så valgt at gøre det i en mail til bestyrelsesformanden, som er en naturlig samtale- og kommunikationspartner for kulturministeren. Det kan jeg ikke se at der er nogen anledning til at drage konsekvenser af.

Ole Sohn (SF):

Det, der gør sagen alvorlig, er jo ikke, at der er sendt en mail, eller at der er en kontakt mellem kulturministeren og bestyrelsesformanden for Danmarks Radio. De har givetvis haft meget at snakke om med hensyn til økonomi og lignende. Men når man refererer fra et ministermøde, så stiller sagen sig jo lidt anderledes, hvor pressens minister, som skulle stå vagt om ytringsfriheden, sidder for bordenden. Og det er det, der er lidt forunderligt.

Selvfølgelig kan statsministeren forstå det, og statsministeren er givetvis også irriteret over mailen og kulturministerens udtalelser, men man kunne måske godt forvente, at den samme konsekvens, som statsministeren tror kulturministeren har draget af den dialog, der har været om ikke at måtte referere fra ministermøder, drages mod de ministre, der henvender sig til Danmarks Radio. For de påvirker naturligvis institutionen Danmarks Radio og de journalister, de redaktionelle ledere og den bestyrelse, der bliver kontaktet. Vi kan jo konstatere, at nogle af